

ERASMUS + Mobilitási beszámoló

Salerno



Bulinszky Marianna

2024.

I. A mobilitás főbb adatai

A mobilitás célországa: Olaszország, Salerno

A választott kurzus helyszíne: Accademia Italiana

A mobilitás időtartama: 2024. július 21-27.



II. A mobilitás céljai

A nyelviskola tanároknak szánt metodológia kurzusát választottam (EPAI 3). A kurzus célja, hogy a résztvevők módszertani kompetenciáit fejlessze, emellett pedig a nyelvi és kulturális ismereteiket bővítse.

Ennek megfelelően napi 4 órát töltöttem nyelvórákon hospitálva, megfigyelve az iskola tanárainak módszereit, és ezt egészítette ki napi két óra metodikai képzés, a gyakorlatot állítva fókuszba.

Céлом a kurzuson való részvétellel a nyelvi fejlődés volt, az állandóan fejlődésben lévő nyelv újdonságainak megismerése, a nyelvgyakorlás, valamint a módszertani fejlődés. Azt gondolom, hogy a folyamatos fejlődés elengedhetetlen a tanításban. A tanároknak lépést kell tartaniuk a legújabb trendekkel, hogy a diákok motivációját fenntartsák. Ehhez elengedhetetlen a nyelvi, didaktikai fejlődés mellett a kultúra, a földrajz, a történelem ismerete, amivel még inkább felkelthető a diákok érdeklődése a tantárgy iránt. Hiszen nyelvet tanítani nemcsak magáról a nyelvről szól, hanem az országról, annak kultúrájáról, az emberekről.

A kurzuson való részvétellel igazolni kívántam elkötelezettségemet a szakmai fejlődésem iránt, és az élethosszig tartó tanulás mellett kívántam hitet tenni, ezzel is példát mutatva diákjaimnak, kollégáimnak.

III. A mobilitás tapasztalatai

A Salernóban eltöltött hét mind szakmailag, mind kulturálisan elérte célját. Az iskola tanárai által tartott foglalkozásokon is sikerült ötleteket merítenem, és a délutáni módszertani foglalkozások is hasznosak voltak.

Az első három napon egy 9 fős A2-es szintű csoport foglalkozásait hospitáltam, a hét második felében pedig egy 8 fős B1-es csoport óráit.

A fennmaradó időben részt vettem az iskola által kínált kulturális programokon, szemináriumokon.



1. nap

A csoport, melynek óráin részt vettem, már a második hetet töltötte a nyelviskolában. Ennek a hétnek a nyelvtani alapját a futuro adta. A tanárnő az okos táblán megjelenő képekkel vezette be a diákokat az új nyelvtani anyagba, majd a jövő idő szabályos alakjainak ragozását vette át a csoport. Végül mindenki megfogalmazott jövőbeli terveket, ígérteteket tett a jövőre nézve.

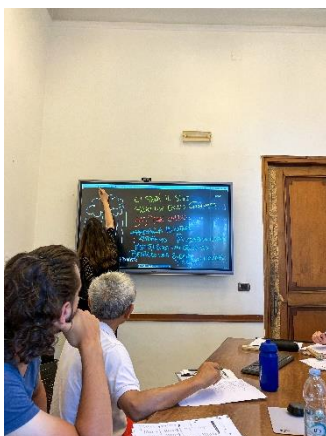


A délutáni csoport háromfős volt. Rajtam kívül egy Spanyolországban középiskolában olasz nyelvet tanító tanár és egy Németországban nyelviskolában dolgozó tanárnő alkotta a csoportot. A módszertani óra a módszertani anyagok tipologizálásáról szólt. Ez a rész meglehetősen elméleti volt, de megalapozta a hét további óráit.

Délután a nyelviskola a hallgatóknak egy vezetett városi sétát kínált, ahol megmutatták a legfontosabb látnivalókat. Itt tudtam meg, érdekességgként, hogy 1944-ben néhány hónapig Salerno volt Itália fővárosa, ide menekült a király. Ahogy a szövetséges csapatok fokozatosan szabadították fel a félszigetet, úgy vándorolt a főváros egyre feljebb a félszigeten. Valamint az is új információ volt számomra, hogy a 11-12. században itt volt a kora középkor első orvosi egyeteme, a Schola Medica Salernitana, sőt az első nő is itt kapott képzést, aki később nőgyógyásként működött.



2. nap



A nyelvórákon a bemelegítő beszélgetések után a futuro gyakorlása volt a cél, új anyagként pedig az időjárással kapcsolatos kifejezések. Az időjárásjelentés szinte mindig jövő időt használ, nemcsak azért, mert a következő napok időjárása egyértelműen jövő idő, hanem azért is, mert a bizonytalanság kifejezésére is jövő időt használ az olasz nyelv.

A délutáni módszertani órán az előző napi anyag felhasználásával tankönyveket vizsgáltunk, analizáltunk. Ez akár hasznos is lehet, de mivel Magyarországon a tankönyvválasztás korlátozott, én – bár szívesen lapoztam át új könyveket – ezekkel az információkkal keveset tudok kezdeni a munkám során.

Az iskola által szervezett kiránduláson nem tudtam részt venni, mert a távolság miatt korábban indultak, mint ahogy a mi tanóránk véget ért.

3. nap

A futuro gyakorlása mellett nagyon érdekes témája volt az óráknak. A babona. A tanárnő megismertette a csoporttal az olaszok babonáit, majd a csoport tagjai is beszámoltak arról, hogy náluk milyen babonák léteznek. A csoport igazán sokszínű: svéd, norvég, svájci, amerikai, angol diákok, fiatal és kevésbé fiatal felnőttekből áll. Az új nyelvtani anyag a futuro composto volt.



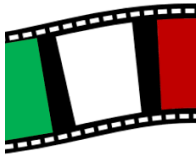
A metodikai órán szövegekkel dolgoztunk. Hogyan lehet feldolgozni egy szöveget a tanórán? Mindhárman elkészítettünk egy óratervet egy adott szöveg feldolgozásához és ezt vitattuk meg.

Délután kirándulást tettünk Vietribe, a kerámia hazájába. Ez az etruszkok alapította kisváros 1997 óta része az UNESCO Világörökségének.



4. nap

Ezen a napon egy másik csoporthoz csatlakoztam. A nyolcfős csoportban amerikai és svájci diákok valamint két idősebb felnőtt volt. Az Edilingua kiadó Nuovissimo progetto 1B kötetéből dolgoztak (ezt használom én is). A condizionale és a condizionale composto volt a nyelvtani anyag. A nyelvtan begyakorlása után egy kommunikációs gyakorlat következett. Rövid kis üzeneteket kaptak a tanulók, erre kellett reagálniuk. Te mit tennél az adott helyzetben? Az óra végén rövid ismertetést adott a tanár az olasz egyetemi szisztémáról. (numero chiuso, laurea triennale, magistrale...)



A módszertani órán arról beszéltünk, hogyan lehet egy filmet, filmrészletet felhasználni a tanórán. Mindenki választott egy filmrészletet, és ahhoz elkészítette az óravázlatát.

Ki, milyen korosztály lenne célközönség? Milyen kompetenciákat fejlesztené? Hogyan motiválná a diákokat? Milyen előzetes ismereteket elevenítené fel a tanulókkal közösen? Milyen munkaformákkal dolgozná fel?

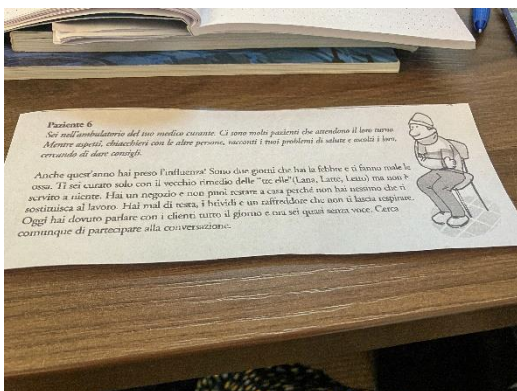
Vagyis mindazon lépéseket felelevenítve, amelyekkel az első, elméleti órán megismerkedtünk.

Délután a nyelviskola egy Campania tartomány gasztronómiájáról szóló szemináriumot tartott. Nagyon érdekes volt. Olaszország mindent tartományának megvannak a maga hagyományai, szorosan kapcsolódva a földrajzi helyzetéhez. Campania a Tirrén-tenger partján fekszik, egyértelmű, hogy nagyon sok halétel szerepel a campaniai konyhán. Valamint az olaszoknál elmaradhatatlan tészta. Arról nem is szólva, hogy Nápoly (Campania székhelye) a pizza hazája.



Az olaszok nagy hangsúlyt fektetnek a zero kilométerre, vagyis arra, hogy minél kevesebb utat tegyen meg az élelmiszer, amíg a termelőtől a fogyasztó asztalára kerül. Ez egyébként a hulladékgazdálkodásban is jelen volt Salernóban. Mindenütt szelektív szemetesekkel találkoztam, az iskolában felhívták a figyelmünket, hogy papírt, műanyagot, üveget a megfelelő kukákba dobjunk, de az élelmiszermaradékot, pl. banánhéj, almacsutka nem tudunk kidobni az iskolában, azt vigyünk magunkkal. A szálláson is ugyanezek a tárolók voltak, valamint egy órarend a szelektív hulladék elszállításáról. A város egyébként is nagyon tiszta volt.

5. nap



A nyelvtanfolyamok hetenként indulnak az iskolában. Aki marad, az folytatja, aki csak egy adott időszakot fizet be, az pénteken befejezi a tanfolyamot, az újak hétfőnként érkeznek, és egy rövid szóbeli, írásbeli felmérés után kerülnek be a csoportokba. Így aztán a péntek valamiképpen egy zárás is. Ezért minden pénteken az óra egy részében egy záró tesztet írnak a hallgatók. A tesztet közösen ellenőrizték a diákok. Ez után egy szituációs feladat következett. Mindenki kapott

egy kártyát, az azon szereplő információkat elmesélték a többieknek, akik ismét tanácsot adtak az adott szituációban. A téma az egészséggel volt kapcsolatos. A lexika: testrészek, betegségek.

A didaktikai órán hasonló volt a feladat, mint az előző napon, de most filmrészlet helyett azt néztük meg közösen, hogyan lehet felhasználni az oktatásban egy dalt.



Nagyon érdekes volt a délutáni szeminárium. Szólások az olasz nyelvben és nyelvtörők. A szólások minden nyelvben egyediek, hiszen a szólások olyan állandósult szókapcsolatok, ahol az egyes szavak már elvesztették önálló jelentésüket.

Délután még búcsúzásként a várostól megnéztem a salernói dómot, ahol Máté evangalista sírja is található a kriptában. Egyedülálló az építészete. Román stílusú az alapja, de belül jellemző rá a rokokó díszítés. Harangtornya arab-normann stílusjegyeket visel magán.



6. nap

Mivel a szállásomat el kellett hagynom, de a repülőgépem csak késő este indult, az utolsó napot Nápolyban töltöttem. Nápoly Itália második legnagyobb városa, így csak felületes ismerkedésre jutott időm, de arra mindenképpen jó volt, hogy meggyőzzem magam, ide mindenképpen vissza kell még térnem. Ahogy az olasz közmondás is tartja: *Vedi Napoli e poi muori*.

